

Polen 2009.

En tur til Gdansk

Vi ville en tur til Polen igen. Denne gang ville vi over og se Gdansk. Vi har camperet en del i Polen, det er et smukt land og med mange flotte og imponerende byer. Der er det hele, både de flotte byer og sandelig også de byer som ikke er kommet et skridt videre siden, tja, det må guderne vide. Polen er sjov, for bedst som man kører igennem en lille landsby, med elendige veje og huse ligeså, butikker der mest af alt ligner et gammelt skur, og et imponerende antal storke, ja så pludselig kan man ende et sted med moderne indkøbscentre og forretninger. Her mener jeg selvfølgelig ikke storbyerne, som er fuldt på højde med vores, og mange gange også meget bedre. Nej i de små byer. Kører man på motorvejene, de fleste er i meget bedre stand end vores i Danmark, og langs disse er der masser af storke der går i rabatten og spiser. Men sandelig hvis man ikke lige er kendt er der også motorveje hvor max hastighed er 15-20 km/t hvis man ikke vil splitte hele sit vogntog ad. Vi drog mod Gdansk, for der er da ikke så langt. Nej, men vi glemmer altid at det tager dobbelt så lang tid at køre en strækning i Polen, som andre steder. Så vi nåede ikke så langt den første dag. Vi endte i Tyskland (meget østtysk) ved en campingplads der hedder Korswandt. Jep, men det var nu en teltplads. Naa, det så ud som om vi nu nok kunne være der. Så ind med os, meget forsigtig for bagenden af cv, skrabte mod asfalten i nedkørslen til pladsen. Vi kom ind, og som vi kender det på de kanter, blev vi genstand for meget opmærksomhed. Receptionen, hvor var den? Der var en lille restaurant, alle spisesteder i polen hedder restaurant om det så kun er en pølsevogn. Nå, der var ingen så efter lidt leden, og mange nysgerrige blikke, fandt vi lejrchefen. Han skulle lige vide hvor vi kom fra, hvad vi ville, osv. Meget mistroisk. Vi fik forklaret vi blot ville overnatte et par dage hvis vi måtte, og det var ok, MEN betaling forud.

Pladsen i Korswandt

Indkørsel til pladsen

Pladsen var ok, gammel og slidt, servicebygninger ligeså, men ok rent. Dagen efter ville vi se lidt i omegnen, og der var såmænd rigeligt. Vi valgte at køre en tur mod stranden, og blev da noget overrasket over hvad der var der. Kæmpe stor sandstrand, med udlejning af strandstole und alles, imbiss, og kaffehus på stranden, så der blev lige dømt kaffepause. Nå, lidt videre endte vi i et farlig fint område med udlejning af ferielejligheder, tivoli, og mange fine butikker, cafeer, fiskerestauranter osv. Det havde vi ikke lige ventet i den del af Tyskland, men det er det forunderlige ved at rejse i det gamle øst. Vi blev da også enige om at det måtte vi se nærmere på næste dag.

Fra den flotte strandpromenade ved Ahlbeck

Strandpromenaden ved Ahlbach

Her var rigtig hyggeligt, og langs promenaden var der boder og handlende i massevis. Der kunne købes alt muligt og umuligt, og en scene hvor et orkester underholdt om aftenen var der også. I det hele taget var her så hyggeligt og en så god stemning, at vi besluttede at blive en dag mere, så det meddelte vi lejrleder da vi kom hjem, og se så, nu var vi allerede kendt, og vist vi kunne opføre os pænt, så sandelig om ikke vi da kunne få kredit, og først betale for de sidste dage ved afrejse.

Vi fik set hvad vi sådan synes vi ville se, og nu skulle vi videre mod Gdansk. Det tog ikke mange minutter da Ahlbeck ligger tæt ved grænsen. På billederne herunder er vi ved grænsen med marked og det hele, flot brostens vej ind i Polen, og en del hestevogne der fragtede turister fra Ahlbeck ind over grænsen til Polen, hvor der i 2009, var billigere priser på varer, end til sammenligning med Tjekkiet.

Selvfølgelig skulle vi da også proviantere, og det var sgu lidt sjovt at gå i Lidl, og handle ind, for så at betale under en fjerdedel for varerne, sammenlignet med danske priser.

I billedet til højre ses, de hestevogne turister blev kørt til Polen i. De var meget fine.

Så nåede vi da til Polen, og kørte omkring 12 km, mod Gdansk, og så var den vej ikke længere. På gps stod der ikke noget om det, så hvad nu. Vi sneg os lidt videre og endte ved en stor flod hvor en færge sejlede trafikken over. Yes, så er vi videre, troede vi da. Vi kørte pænt op i båsene, og ventede. Vi var helt alene, så tvivlen begyndte at gnave, var det rigtigt det her. Efter 20 min kom en bil, en lokal, jo jo, den er god nok den her. Der kom flere. Så kom en mand med en lille taske gående, og vi holdt jo godt øje med hvad han skulle. Aha, biletter, de lokale gav ham penge og fik en billet. Han kom ned til os, spurgte om noget, jaja, vi skulle med færgen. Vi prøvede at finde ud af hvad det kostede, men han fattede ikke en bjælde hverken tysk eller engelsk. Nå skidt, vi gav ham hvad der svarer til en dansk femmer, og han takkede og bukkede. Det var fandens til høflig færgemand, og hallo, det er billigt at sejle over der. Senere fandt vi ud af at overfarten er gratis, og færgemanden var tigger.

Det tog 10 min at sejle over men til gengæld lige så lang tid at komme af færgen igen da vi holdt så tæt på siden at vi skulle bruge noget plads for at komme fri uden buler. Men her kommer den polske gæstfrihed ind, de både hjalp med tegn og fagter, og en masse tålmodighed, for vi kom jo fra Danmark, og så er der særregler. Rigtig fint.

På billedet herunder ses hvor tæt vi mod kanten vi holder.

Ikke meget plads på færgen